

దేవుడు వస్తున్నాడు, తరువాత కర్తృసిద్ధాంతం, పుణ్యకర్తృలు, పాపకర్తృలు వస్తున్నాయి. అంటే ఈ స్పృష్టి యొక్క హిస్టరీ అంతా వ్యాదయంలో నుండి ప్రారంభమవుతోంది. అందుచేత నువ్వు వ్యాదయంలోనికి వెళ్లి అణిగిపెణ్ణే ఇప్పుడు మనం చెప్పుతానే గొడవలు అన్ని అణిగి పెణ్ణాయి, అప్పటివరకు ఈ స్పృష్టి ఎవలనీ విడిచిపెట్టదు. బాగుపడేవారు అందరు భాగవతం చదవండి అని ఒక నామేత ఉంది. భాగవతంలో భగవంతుడి లీలలు అన్ని ఉంటాయి. భగవంతుడి లీలలు మనం వింటూ ఉండాలి. భగవంతుడి లీలలు వింటూ ఉంటే మన మనస్సు భగవంతుడిలో లయమవుతుంది. భగవంతుడి యొక్క శక్తి, ఆయన యొక్క వైభవం మనకు తెలిస్తేనే భగవంతుడిని ప్రేమించాలనే బుట్టి మనకు కలుగుతుంది. రమణ మహార్షిగారు చెప్పినవి ఎంగిలి ముక్కలుకాదు. దర్శన గ్రంథాలు. దర్శన గ్రంథాలు అంటే ఆయన దల్ఖంచి, వారు అనుభవించి మనచేత దల్ఖంపచేయటానికి చెప్పిన ఉపాయాలే దర్శనగ్రంథాలు. ప్రతి మాటలోను ఆయన అనుగ్రహం ఉంటుంది. కొంతమంది దల్ఖస్తారు, దల్ఖంచినబి చెప్పలేరు. వారు దల్ఖంచినబి మనకు చెప్పగలుగుతున్నారు అంటే వారు కారణ జన్మిలు. దల్ఖంచటంలో ఎంత కష్టం ఉందో దానిని ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పటం కూడా అంతే కష్టం. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా మనకు ఆ గిఫ్టు రాదు.

(స్వద్వరు శ్రీనాస్తగాలి అనుగ్రహభాషణములు, 08-06-08, మహాంద్రవాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

మన వ్యాదయంలో ఒక అమృతం ఉంది. అమృతానికి చావు ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. పుట్టుక ఎలా ఉంటుందో తెలియదు, సంసారం ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. అది ఉంటుంది. అలాగ ఉండదు, ఇలాగ ఉండదు అది ఎలా ఉండాలో అలాగ ఉంటుంది. సూర్యుడుకి చీకటి గులంచి ఎలాగ తెలియదో అలాగ లోపల ఉన్న సద్గుస్తువుకి మృత్యువు గులంచి తెలియదు. అందుచేత దానిని అమృతం అన్నారు. ఆ అమృతం తన 16వ సంవత్సరములోనే రమణమహార్షిగాలకి అనుభవంలోనికి వచ్చింది. అది అనుభవంలోనికి వచ్చాక మన మనోదేహములకు దానికి ఏమీ సంబంధం లేదని మనకు తెలుస్తుంది. మనకు కశిపిస్తున్న ప్రపంచము, విషయాలతో మన మనోదేహములతో ఏమీ సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రముగా ఉన్న వస్తువును తాలూక అనుభవం మనం పాంచాలి. అదే మన జీవిత గమ్మం. మిగతావస్తి స్ఫుర్త సమానాలు. మనం లౌకికవిద్ధి అత్మవిద్ధి రెండు విధ్యలు నేర్చుకోవాలి. లౌకికవిద్ధిలు

కేవలము దేహయాత్రకు ఉపయోగపడతాయి. అంటే ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా మన పాట్టి మనం విషపుంచుకోవటానికి ఉపయోగపడతాయి. ఆత్మవిద్య అలా కాదు, మనలను శాస్త్రతంగా అజ్ఞనంలోనుండి, అవిద్యలోనుండి, బంధంలో నుండి విడుదలచేసి స్వాతంత్రమైన సుఖములోనికి ఆనందమయమైన జీవితములోనికి చేరుస్తుంది. మీ మతాలు ఏవైనా, మీ గురువులు ఎవరైనా, మీ సాంప్రదాయాలు ఏవైనా ఇది ఒక్కటి గుర్తుపెట్టుకోండి. మన వ్యాదయంలో ఉన్న సద్గుస్తువును మనం అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అప్పటివరకు మనకు సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. మీ లోపలఉన్న సద్గుస్తువుని దేహం తెలుసుకోలేదు, ఇంద్రియాలు తెలుసుకోలేవు, మనస్సు తెలుసుకోలేదు, బుట్ట తెలుసుకోలేదు. మరి ఎవరు తెలుసుకొంటారు? ఆత్మ ఆత్మని తెలుసుకొంటుంది కాని ఆత్మకానిది ఆత్మను తెలుసుకోలేదు. అంటే ఆత్మ ఎంత పరిశుద్ధమైనదో, ఎంత పవిత్రమైనదో మన మనస్సు కూడా అంత పవిత్రమైతే, అంత పరిశుద్ధమైతే ఈ మనస్సే ఆత్మకారం చెందుతుంది.

ఒక సారి లవకుశలు ఆంజనేయస్వామిని బంధించారు. లవకుశలు విమనుకుంటున్నారు అంటే మేము చాలా గొప్పవాళ్లము ఆంజనేయస్వామిని బంధించాము అనుకుంటా వుంటే ఆంజనేయస్వామి నవ్వుకుంటున్నాడు. ఆంజనేయస్వామి అంటే ఐవ స్వరూపుడు. ఈ పిల్లకాయలు ఆయనని ఏమి బంధిస్తారు? ఆయన బంధింపబడాలనుకున్నాడు బంధింపబడ్డాడు. ఆంజనేయస్వామి విమన్నాడు అంటే మీరు నన్న బంధించలేదు. నేను బంధింపబడాలనుకున్నాను బంధింపబడ్డాను అని చెప్పాడు. అలాగే ఆత్మ ఎవరికైతే తెలియబడాలి అనుకుంటుందో వాలికి మాత్రమే తెలియబడుతుంది. ఎందుచేతనంటే మనం తెలుసుకోవటానికి అది మనకంటే చిన్న వస్తువు కాదు. ఆంజనేయస్వామి పిల్లలమీద ప్రేమకొలచి తనంతట తానుగా ఎలా బంధింపబడ్డాడో అలాగే మనం చేస్తున్న సాధనలకు మనలో అంతర్థమిగా ఉన్న ఆత్మకు మన మీద దయకలిగి తనంతట తానుగా మనకు ఎఱుకలోనికి వస్తుంది. డానిని తెలుసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేస్తాము. మన ప్రయత్నానికి ఆయన అనుగ్రహం తీడు అయితే ఏదో క్షణంలో ఆయన మనకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. అది మన కడసారి జన్మ. అంటే మనకి ఆయన తెలియబడితే తెలుసుకోగలము కాని మనంతట మనం తెలుసుకోలేము. ఆయనను తెలుసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రయత్నం మానకూడదు. మనం ప్రయత్నం చేయటం వలననే ఆయన తెలియబడడు. మనం చేస్తున్న ప్రయత్నంలో సిస్టియాలటీ

ఉంటే మన మీద ఆయనకు దయకలిగి ఏదో రోజున ఆయన మనకు తెలియబడతాడు. అదే ఆత్మజ్ఞానం. ప్రపంచంలో ఇంత అలజడి ఉంది అంటే, ఇంత అశాంతి ఉంది అంటే, ఇన్ని ఫోరాలు జరుగుతున్నాయి అంటే టినికి కారణం కోలకలే.

మన వ్యాదయంలో ఒక సత్కషమస్తవు ఉంది. అదే ప్రపంచము అంతా వ్యక్తించి ఉంది. అది నిత్యము దానికి మార్పులేదు. మన కళకి కనిపించే చావులు, పుట్టుకలు, పెళ్ళిళ్ళు, పేరంటాలు ఇది అంతా కూడా లీల. నీటిని ఎవడు తప్పించలేదు. ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం ఇది అంతా జలగివిషితూ ఉంటుంది. ఇందులో మన తెలివితేటలు ఏమీ లేవు. మనం సుస్నలం అని తెలియక మనకి అన్ని తెలుసు అనుకుంటాము తాని అన్ని తెలిసినవాడు పరమేశ్వరుడు ఒక్కడే. నిత్యము అంటే పరాయాది అనుకొండి. మన స్వరూపమే నిత్యము. నువ్వు నిత్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ లీలలో జీవిస్తూ నిత్యాన్ని పాంచాలి. అంతేకాని లీలను పూర్తిగా వదిలేస్తే నిత్యాన్ని పాందలేవు). నువ్వు రాగద్వాచిలను కంట్లోలు చేసుకుంటూ నిత్యములో ప్రవేశించటానికి రెండు ద్వారాలు వున్నాయి. వాటినే శమము, దమము అంటారు. శమము అంటే మనోనిగ్రహము, దమము అంటే ఇంద్రియసిగ్రహము. మీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు మీకు అదుపులో లేకుండా నిత్యములోనికి నువ్వు ప్రవేశించలేవు. భగవంతుడు కల్పించిన వాటిలో నుండి నువ్వు బయటకు రావాలి. మనస్సు, ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకొని ఒకవేళ మీకు గర్వకారణాలు ఉన్నప్పటికి గర్వం పాందకుండా అణిగివుంటే నిత్యానికి వెళ్ళటానికి మీకు దాల కనిపిస్తుంది. భగవంతుడు కల్పించిన లీలలో నువ్వు పెర్చఫెక్టగా జీవిస్తేనే ఆ పెర్చఫెక్టన్ నీకు దొరుకుతుంది. ఈ లీలను గాలికి వదిలివేసి ఏదో పాందుదాము, ఏదో పాందుదాము అనుకొంటే చివరకు దేనికి పనికిరావు, ఉథయ బ్రహ్మత్వం వస్తుంది. మన డూటీ మనం చేస్తూ దాని ద్వారా తలించాలి గాని ఎన్కేపిజం పనికిరాదు. మన దేహయాత్రకు సలహడ పనిచేసుకుంటూ, సమాజానికి మనం చెయగలిగినది మనం చేస్తూ ఈ రెండింటి ద్వారా మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవాలి. మీ కుటుంబం పట్ల మమకారం లేకుండా మీరు డూటీ చేస్తూ ఉంటే అది కూడా వైరాగ్యంతోటి సమానమే.

ధన ఆగామి కాండ్క పనికిరాదు అని ఆచార్యులవారు అన్నారు. నీ పని ఏదో నువ్వు చేసుకోి, మీ వాటాకు ఏదైనా ధనం వస్తే ఎంజాయి చెయ్యుకాని ఆ ధనం ఎప్పడు వస్తుంది, ఎంత వస్తుంది అని ఆగామి కాండ్క పనికిరాదు. ఆగామి కాండ్క వలన మనస్సు పాళుత్తాట్

అవుతుంది. నీ ప్రారభాన్ని బట్టి నీకు వచ్చినది ఎంజాయి చెయ్యటం వలన అది నిన్ను బంధించడు కాని కోల తెచ్చుకున్నది ఏదైనా నిన్ను బంధిస్తుంది. మీరు చెప్పే మాటలు ఎక్కువమంది వింటున్నారు దానికి కారణం ఏమిటి అని స్వామీజీని అడిగారు, హర్ష్, హెండ్, టంగ్, హేండ్ ఈ నాలుగు సమానంగా ఉంటే నువ్వు చెప్పిన మాటలు ఎవరైనా వింటారు, వాలికి బాగుపడాలనే కాండ వస్తుంది, లేకపోతే గాలికి పొత్తాయి అని చెప్పాడు. సబ్బిక్క చెబుతూ ఉండాలి, కలనంగా చెప్పుకూడదు, చెప్పేవిషయం తింగరగా ఉండకూడదు, చెప్పేది స్వీటుగా ఉండాలి, చెప్పే విషయం స్పష్టంగా ఉండాలి. బాగుపడాలనే తపస ఉండాలి. వాళ్ళం చెబుతూ ఉంటే ఆ ఇన్స్నిరేషన్ మీ వ్యాదయంలోంచి రావాలి. మీకు మంచి పనులు చేయగలిగిన శక్తి ఉంటే చేయండి కాని మీరు చేసే మంచిపనులు కంటే, మంచి మాటల కంటే మంచి మనస్సు స్వచ్ఛమైన మనస్సు ముఖ్యము. మీరు మంచి పనులు చేసి గర్వం తెచ్చుకొంటే దాని వలన ప్రాతిపోతారు. మంచి పనులు చేయటం వలన మీకు పుణ్యం వస్తుంది. తాలప్రవాహంలో ఆ పుణ్యం అనుభవిస్తారు కాని ఆత్మజ్ఞానానికి మీకు దాలి కనపడదు. ఇది బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. కర్తృత్వం, భీత్కుత్వం ఈ రెండు ఉన్నంతసేపు సంసారం వచ్చి తీరుతుంది. ఈ కర్తృత్వం, భీత్కుత్వం ఎంతకాలమైతే జీవుడికి ఉందో అంతకాలం వాడిని ఎవడూ రక్షించలేదు.

మనస్సు స్వచ్ఛము అవ్యాలి అంటే సమము, దమము ఉండాలి. శమము, దమము లేకుండా నేను ఎక్కుడో కాలువలు తవ్వించాను, గుడి కట్టించాను అంటే దాని వలన పుణ్యం వస్తుంది కాని జ్ఞానము సున్న ఈ విషయంలో బముజగ్గుత్తగా ఉండమని చెప్పారు. ధనముతోటి, గారవాలతోటి, బంగారంతోటి కొనుక్కునేది కాదు ఆత్మజ్ఞానము. మీరు ఎంతోకొంత సాధన చేస్తూ ఉండాలి. మీ సాధనకు గమ్మం ఈశ్వరుడు అయి ఉండాలి. మనం ఏ పని చేసినా అంతర్మామిగా ఉన్నవాడు సంతోషించటానికి పని చేయాలి గాని గొప్పలకోసం పనిచేయకూడదు. గొప్పలకోసం పనిచేస్తే జ్ఞానంరాదు సరికదా చివరకు తిప్పలు వస్తాయి. మనోసిగ్రహం కంటే మించినది ఏది లేదు. మీరు అధ్యయనం చేయండి, జపం చేయండి, తపస్స చేయండి మొత్తం అస్తించియొక్క ప్రయోజనం మనస్సుని సిగ్గుపోంచుకోవడమే. మనోసిగ్రహం వలన మీకు ఏదైనా సాధ్యమే. ఏ జీవుడు స్వతంత్రుడు కాడు. ఈశ్వరుడు ఒక్కడే స్వతంత్రుడు. భగవంతుడు యొక్క సంకల్పానికి విరుద్ధంగా ఏది జరుగదు. జీవితంలో మనకి ఏది జలిగినా ఆయన ప్రసాదమే అనుకోవాలి. ఆయనకు జ్ఞానంగా ఎవరూ ఏది చేసేది లేదు. భగవంతుడు

పట్ల భక్తి కలిగివుండు. ఆయన వాదాలను శరణవేదుతో. గురువు ఏమి చేస్తొకు అంటే బ్రహ్మపదార్థములో లయము అవ్యాటాసికి మనలో ఉన్న ఆటంకాలు ఏమిటో చూస్తూ వాటిని తిలగించటానికి ప్రయత్నం చేస్తోడు. వాడు గురువు. మీ గౌరవాలను ఆశించేవాడు గురువు కాదు. బ్రహ్మసుభవం వాందటాసికి ఏ బలహీనతలు, ఏ అలవాట్లు మీకు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని బయటకులాగి కాళ్ళి బూడిద చేస్తొకు అదే గురువు చేసే పని.

మనము జీవితంలో ప్రైయం, వివేకం ఈ రెండూ కల్పివేటు చేసుకోవాలి. ప్రపంచములో ఎన్నో గొడవలు జరుగుతున్నాయి. భూకంపాలు, వరదలు, గాలివానలు వస్తున్నాయి. ఈ లోకంలో జరుగుతున్న గొడవలు సూర్యుడుని ప్రభావితం చెయ్యలేవు. అలాగే జీవుడు చేసే పనుల ప్రభావం భగవంతుడిపై దిమ్బాల్రం ఉండదు. నువ్వు చేసేపనికి తగిన ఘలితం ఇస్తోడు. అంతేగాని జీవుడు చేసే ఏ పనికి వాడికి సంబంధం ఉండదు. నీ శరీరం చేసేపనికిగాని, నీ మనస్సు చేసేపనికి గాని లోపల అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు ఏమీ మలినమవుడు. ఈ దోషాలు ఏమీ అంతర్యామిగా ఉన్న వాడిని అంటుకోవు. పరిస్థితులు మనకి అనుకూలంగా ఉన్న ప్రతికూలంగా ఉన్న మనం నిదానంగా ఉండాలి. ఈ దేవాలు ఈ రోజు కనబడుతున్నాయి, రేవు కనబడకవాయచ్చు. ఈ అశాస్త్రతమైన శరీరంలో అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. మీ మనస్సు ఆందోళనగా, అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి లోపల ఉన్న అంతర్యామి అశాంతిగా ఉన్నాడు అనుకోవద్దు. మీ శరీరం చనిపితుంది అనుకోండి లోపల అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు కూడా చనిపితున్నాడు అని అనుకోవద్దు. నీ పుష్టిమాధాలకు, లాభసఫ్టాలకు, మనస్సులో వచ్చే హాచ్చుతగ్గులకు, జనన మరణాలకు లోపల ఉన్న అంతర్యామికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. లోపల ఉన్నటి శాంతిసముద్రం. మీ మనస్సు, ఇంటియాలు పూల్కాగా అణిగిపియాక నీకు ఉన్న బేధబుటి నిలించాక లోపల ఉన్న వస్తువు తాలుక సుఖం, శాంతి నీకు తెలుస్తుంది. ఇప్పుడు మనం అందరము భగవంతుడులోనే ఉన్నాము. అది తెలియకవాయటం వలన భగవంతుడులోనే ఉండి భగవంతుడి కోసం వెతుకుతున్నాము. దానికి మన దేహబుటి కారణము.

మనకు కనిపిస్తున్న సత్తువులకంటే, కనిపించని సత్తువులు ఎక్కువ ప్రమాదం అని శాస్త్రంలో చెప్పారు. కనిపించని సత్తువులు అంటే కోలక, కోపం, లోభిత్వం, మరము, మాత్రము. ఇవి అన్న మనలోనే ఉన్నాయి. ఎదుటివారు వచ్చగావుంటే వీలకి అసూయవచ్చి దూరం అయిపితారు. కారణం ఉండదు. ఎదుటివారు వచ్చగా ఉంటే మనకు వచ్చిన

నష్టం ఏమిచీ? అసూయ వలన కూడా నత్తుత్తూలు వస్తాయి. మోహం ఉన్నపుడు మనకి మంచి చెప్పేవాళ్ళని చెడ్డవాళ్ళ అనుకుంటాము. చెడ్డవాలని మంచి అనుకుంటాము. మోహం ఉన్నంతేపు మీ బుట్టలో త్లాలటీరాదు. కొంతమంచికి కూర్చోమంటే కోపం, నుంచోమంటే కోపం, అన్నము తినమంటే కోపం, తినవద్దంటే కోపం ఇవి అస్తి జరుగుబాటు కోపాలు. కారణం ఉండడు. మనకి కారణం లేకుండా కోపం వస్తుంది కాని, కారణం లేకుండా భక్తిరాదు. ఒకటి గుర్తు పెట్టిండి, కారణం లేకుండా ఎవడితే భక్తి వచ్చిందో వాడు ఆ జస్తిలోనే తలస్తాడు. ఇంకమాడు తలంచకుండా ఎవడూ ఆపుచేయలేడు. దానిని అకారణ భక్తి అంటారు. నభిలో సీరు ఎలా ప్రవహిస్తుందో అలాగ మనకు ఈశ్వరుడు పట్ల అనురాగం, ఆప్యాయత, భక్తి ప్రవహిస్తూ ఉండాలి. భగవంతుడు శీద ఎందుకు ఇంత ప్రేమ కలిగిందని మనలో మనం ప్రశ్న వేసుకొంటే కారణం కనబడకూడదు. వాడికి మోత్తం వస్తుంది. రామకృష్ణడికి చివర రోజులలో ఆయన తిష్ఠుడు అద్భుతానంద గోప్యగాసేవ చేసాడు. రామకృష్ణడు అనేవాడు సీ సేవాభావం చూస్తూ ఉంటే, సీ ఆప్యాయత చూస్తూ ఉంటే, సీ ప్రేమ చూస్తూ ఉంటే నా దేహం కేస్టర్తో బాధపడుతున్నప్పటికి ఇంకా కొంతకాలం ఉందామని అనిపిస్తింది. నా శరీరములో నుండి ప్రాణాన్ని బయటకు నువ్వు వెళ్ళివ్వటం లేదు అద్భుతానందా అనేవారు రామకృష్ణలు. అది నోటిపో చెప్పే ఎఫెక్షన్ కాదు, జీతాలు పుచ్చుకొని చేసేది కాదు. గురువుకి సేవ చెయ్యటం డ్యూరా గురువులో ఐక్యమయ్యాడు అద్భుతానంద.

ఒకడు గంగానభిలో స్నానం చేస్తూ నేను బ్రహ్మమును అయి ఉన్నాను, నేను బ్రహ్మమును అయి ఉన్నాను అంటున్నాడు. వాడికి కొంతమారంగా మొసలి పెఱుతోంది ఆ మొసలిని చూసి గబగబా ఒడ్డుకి వచ్చేసాడు. అప్పడు వాడికి ఏమి అనిపించిందంటే నేను బ్రహ్మమును అనుకుంటున్నాను బ్రహ్మమునకు చాపులేదు, పుట్టుకలేదు అని నోటిపో చెబుతున్నాను. మరి ఒడ్డుకు పాలపాయి వచ్చింది ఎవడు? నేను బ్రహ్మము అయితే ఎందుకు పాలపాయి వచ్చాను. గంగానభిలో స్నానము చేసేవాడే కాదు మన బ్రతుకులు కూడా అలాగే ఉన్నాయి. వాడు సిజింగా బ్రహ్మము అయ్యాడు అనుకోండి ఆ మొసలికి కూడా వాడికి బ్రహ్మము క్రిందే కనిపిస్తుంది. మనకి ఎప్పడైతే దేహబుట్టి వచ్చిందో మొసలికుడా మనలని మనిషి అనుకొంటుంది. మొసలిని చూసి మనకు ఎలా భయము వేస్తుందో మనలని చూసి మొసలికి కూడా అలాగే భయము కలుగుతుంది. మొసలిని చూసి భయము కలగటం వలన ఒడ్డుకి వచ్చేసి బతుకుజీవుడా అనుకున్నాడు. ఇలా బతుకుజీవుడా అనుకునేవాడు బ్రహ్మమూ, జీవుడా? బ్రహ్మమునకు భయము

లేదు. భయపడేబి జీవుడు. ఈ జీవుడుని పరిశుద్ధం చేసుకోకుండా, పవిత్రం చేసుకోకుండా ఉఱకే నేను బ్రహ్మమును, నేను బ్రహ్మమును అని నోటితో అనుకోవడం వలన లాభం లేదు. రామకృష్ణుడుతో అద్భుతానంద అన్నాడు గురువుగారు నాకు రాగదేవాలను పోగొట్టుకోవాలని ఉంచి తాని అవి పోవటం లేదు అన్నాడు. రాగదేవాలను నువ్వు ఉండగొట్టుకోలేవు. వాటి అంతట అవే పోవాలి. అవి పోవాలి, పోవాలి అనుకుంటే అవి పోవు. వాటిని పోగొట్టుకోవాలనే తపన సీకు ఎంత ఉందో అంత తీవ్రంగా భగవంతుడుని ప్రేమించు. భగవంతుడి లీలలు, కథలు, ఆయన భక్తులను ఎలా అనుగ్రహించాడో ఆ మహిమలు అన్ని వింటూ ఉండు. భగవంతుడు నామాన్ని స్తులించు, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకో. సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యి అప్పడు ఇది పోవాలి అని నువ్వు అనుకోన్నక్కరేదు. సీకు తెలియకుండానే సీకు కనపడసి శత్రువులు ఈ రాగదేవాలు అన్ని బయటకు పోతాయి అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. మీకు దిమీ నొప్పి లేకుండా ఆపరేషన్ జిలగిపోతుంది. లోపల శత్రువులని పెట్టుకొని “అపం బ్రహ్మిస్తి” అని నోటితో అనుకోవటం వలన దిమీ ప్రయోజనం లేదు.

మనకు దేహబుట్టి ఉన్నంతకాలము దేవుడు చెప్పినట్లు మనం వినాలి. ఆయన చేయమన్న పనులు చేస్తూ ఉండాలి, ఆయన వద్దన్న పనులు మానేయాలి, తర్వాతులు అక్కరేదు. అద్భుతానంద రామకృష్ణుడితో దిమి అన్నాడు అంటే మరల నాకు జస్త ఇష్టకండి మాయలో పడిపోతాను అంటున్నాడు. రామకృష్ణుడు దిమి చెప్పారు అంటే అటువంటి భయాలు ఉంటే సీకు మోక్షం దిమిటి పొమ్మన్నాడు. మరల జస్త వచ్చించి అనుకో, ఇంద్రియాలు వచ్చేసాయి అనుకో, భోగము ఎదురుగుండా కనిపిస్తుంది అనుకో వికారాలు లేకుండా వుండాలి అది మోక్షము అన్నాడు రామకృష్ణుడు. ఎదురుగా పలావు కనిపిస్తుంది తినేయాలని ఉంచి అంటే అది మోక్షమా? అది నాంతా? అది జ్ఞానమా? ఇలా భయపడి ఎన్నాళ్ళ స్ఫుర్తిలోనికి రాకుండా డాక్కుంటావు? ఇలా భయపడితే సీకు మోక్షం వస్తుందా? భోగాలు అన్ని ఎదురుగా ఉన్న నీ ఇంద్రియాలకు వికారం రాకూడదు. మోక్షం అంటే అది. మరల శలీరం వస్తే మాయలో పడిపోతాను అని భయము వేస్తూ ఉంటే శలీరం రాకుండా ఎంతకాలం కాపలా ఉంటావు. రామకృష్ణుడు ఎలా చెబుతున్నాడో చూడండి, కేవలము మానవజాతి మీద ఉన్న ప్రేమవలన, అనుగ్రహం వలన చెపుతున్నాడు, ఇంకో కారణం లేదు.

జాన్ సూర్యుడు

(ఈ 23-09-2008 సద్గురు శ్రీ నాన్నగాలి జన్మభిన సందర్భంగా)

దైవానుగ్రహము మరియు అనేక జన్మల పుణ్యఫలముగా సద్గురువు లభిస్తారనే పరమసత్యానికి తార్యాణంగా భగవాన్ శ్రీ రఘుణమహాల్షిచే “శ్రీ రఘుణ బిష్ట సందేశాన్ని” మనకు అందించడానికి జిన్నారు వాస్తవ్యాలు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ఒక దివ్య సాధనంగా ఎన్నుకోబడినారు. శ్రీ నాన్నగాలి నిరాడంబరత, దయ, ప్రేమ, పూర్ణజ్ఞానంతో కూడిన సన్మాద్ధ సాధుజీవితం మానవాళికి అత్యంత ఆదర్శప్రాయమైనది. అత్యున్నత విలువలు కలిగిన జీవన విధానము, వారి దివ్య ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వము, అనుగ్రహము విశ్వవ్యాప్తము. సద్గురు శ్రీనాన్నగారు చిన్న చిన్న సూత్రాలు ద్వారా తత్త్వసారాన్ని బోధిస్తా, వారి సమతముచేత, ప్రవర్తన చేత మనలోని వేరుబుధిని నశింపజేస్తారు. సద్గురు శ్రీనాన్నగాలి ప్రపచనాలలోని బోధ అత్యంత స్ఫురింగా, సహజంగా హృదయాన్ని తాకేచిగా ఉంటుంది, అట్టి దివ్య జ్ఞాన బోధను ఆశ్చర్యించే మనము ధన్యులము. సద్గురు శ్రీనాన్నగాలి సుఖాల్పం అనేక ప్రాంతములలో శ్రీ రఘుణ సత్యంగములు ఏర్పాటుగావింపబడి స్వరూప ఎరుకలోనికి మేల్కొనుటకు వారథులగుచున్నావి. “బ్రిహ్మము హృదయంలో స్వరూపంగానే ఉన్నప్పటికి, అహంభావన వల్ల అనుభవైక వేద్యం అగుటలేదు. వ్యక్తిభావన నశిస్తే కేవలం ఉన్నదే బ్రిహ్మమను”, శ్రీ నాన్నగాలి బోధసారాన్ని కేవలం శ్రవణానికి పరిమితం చెయ్యకుండా, ఆచరణలో పెట్టి స్వరూప, అద్వయ, ఆనంద స్నితిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవడం ద్వారా మాత్రమే, సద్గురు శ్రీనాన్నగాలి బుణము తీర్చుకోగలము.

- చావలి సూర్యనారాయణ ముఖ్య

టీచర్, అమలాపురం

సచ్చిదు శ్రీ నాన్నగాలి అనుగ్రహమార్గములు

సప్తాంబర్	10	జిన్నారు శ్రీ రమణ త్యేత్తం
సప్తాంబర్	23	ష్వాదరాబాద్ శ్రీనగర్ కాలనీ, సత్యసాయి సిగ్మెం (సద్గురు శ్రీ నాన్నగాలి పుట్టినరోజు)
అక్షోబర్	5	వరసావురం, తెలగ కళ్చుణ వుండవం
అక్షోబర్	9	జిన్నారు శ్రీ రమణ త్యేత్తం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

జ్యోతిర్లింగం భమాశంకరం దర్శనమునకు విచ్ఛేసిన సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

పూనాలో సద్గురు శ్రీనాన్నగారు - కేసలి దినపత్రిక ఎడిటర్ మరియు
లోకమాన్య తిలక్ మనుమడు శ్రీ దీపక్ గారు